

Onze blik op de mensen, dieren en dingen om ons heen geeft onze verhouding tot de wereld vorm. Kijken is bekeken worden en minder vanzelfsprekend dan het lijkt.

Dit boek gaat over onze visuele relatie tot de dingen en tot elkaar. Op speels essayistische wijze worden ideeën, ontleend aan de filosofie en psychologie van het kijken, besproken. In een boeiende combinatie van anekdote en theorie fileert de auteur ons kijkgedrag in onze directe omgeving, op de straten en pleinen van de stad, tijdens het reizen en in de virtuele ruimte. Ze gaat daarbij ook in op het groeiende narcisme in onze cultuur en op de toenemende behoefte aan surveillance (het wakende oog van de bewakingscamera). Het boek wordt afgesloten met een indringende bespreking van de ethiek in ons kijken naar dieren en vreemdelingen.

Ike Kamphof (1959) doceert filosofie aan de Universiteit Maastricht. Zij promoveerde in Leuven op het sublieme en publiceerde eerder over kunst en de rol van media en technologie in zorgnetwerken.